

šachtách v Belgii, Francii, Německu a v Sovětském svazu. Bilance tragédie byla hrůzná.

Nejmladšímu jednadvacet, nejstarším pětapadesát

Ukázalo se, že podle troskami a v ohni požáru zahynulo celkem 142 obětí. Nejmladší z nich byl jednadvacetiletý Oldřich Kolář, nejstaršími byli pětapadesátníci Richard Liška a Václav Procházka.

Ženatých bylo 125 a zůstal po nich stejný počet vdov a 194 dětí. Jediná zpráva byla dobrá – v den výbuchu měly důl navštívit dva ročníky průmyslové školy z Ústí nad Labem v počtu 80 studentů, kteří chtěli vidět přímo jednotlivé šachty. Na poslední chvíli jejich profesor akci odvolal. Studenti se podruhé narodili. Ale stále ještě nebyla zodpovězena otázka: „Proč k výbuchu došlo?“

V den pohřbu bylo zatčeno devět báňských úředníků, mezi jinými ředitel Karlík a Kupka, inženýři Blahník, Beisser, Bambus, Krpata, Kutina a naddůlní Neid. Zatkli je přímo v kanceláři dolu. Kutina plakal.

Generální ředitel Löcker v kanceláři nebyl – právě se účastnil pohřbu obětí. Lidové noviny věc komentovaly: „Je zajímavé, že účastníci pohřbu zachovali se k němu úplně chladně a nikde jeho přítomnost nevzbuzovala pozornost.“ Zatkli jej ihned po skončení pohřbu. Zatčení „přijal velmi chladně a pravil: *Tak už jsme v tom všichni, od centrálního ředitele až po závodního inženýra*“. Ob-

Číslo 7. – Ročník VIII. – V neděli 7. ledna 1934

Nedělní list

50
haléřů

Tiskové Tempo, akciová společnost (in-
kubát, vydavatelství a nakladatelství)
v Praze II., Jungmannova 17 26.
Redakce a administrativní úřad:
Jungmannova 26, Tel. č. 329-40, 329-55-56-57.
Adm. úřad: Václavská Praha. Předplat-
ná: 10 Kč, listná 30 Kč, listné 40
Kč a roční 120 Kč. Číslo 7. Haléřů
Vychází o 5 hod. ranní.
Mátiřina vydavatelství a nakladatelství – Os-
třední redakce Karel Werner.
Zakladatelé: J. J. Kříž, Křížová

II. VYDÁNÍ

Je konec

15 LIDÍ KOPE HR

Nařizováno uzavření poslední šachty. — Otec, zhybnuvší při katastrofě r. 1893, sejde se na oseckém hřbitově. — Vyšetřující komise a státní zástupce skončili první č

V sobotu ráno byla uzavřena horním poklopem větrací jáma č. VI, a tím i zemně byla skončena tragédie nešťastných horníků, kteří zů-
stali pod zemí. Důl jsou nyní uzavřeny a asiánou uzavřeny nejméně
čtyři štoly. Uzávěr může trvat i déle, to jest tak dlouho, dokud
oheň nebude uhasen. Pak budou zkoušeny znovu plyny, aby se zjistilo,
zda plyn není vyhořelý. Pak se bude pokračovat v práci, se se zde po
Otec, starý Mělníkův Troják, pochodem j
obětné neštěstí z roku 1893. Jeho syn j
atrof a bude pochován nedaleko. Gene
zemí...

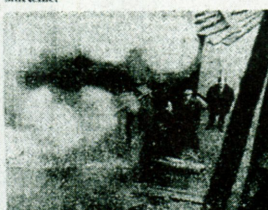
Šení ze šachty smrti. Pohřeb koná se
na oseckém hřbitově. Tento už má smutn
pochováno 31 obětí dle katastrofy v
Přích Glück. K této příležitosti se
z dolu „Nelson III.“ 15 lidí kope už n
hrob. A nezapomenejší je, že se zde po
Otec, starý Mělníkův Troják, pochodem j
obětné neštěstí z roku 1893. Jeho syn j
atrof a bude pochován nedaleko. Gene
zemí...

Závodní Beisser sesazen

Psal jsem v posledních dnech o špár-
ském Němce inž. Beissera na Nelsonu. Ten-
to špárystý byl hlavní příčinou hrůzně
katastrofy. Žádal jsem, sotva jsme zjistili
stav věci, aby inž. Beisser byl okamžitě su-
spondován. Horníci sami nam. nespokořovali
žádný návrat starého inž. Vokáče, jenž před
pádrubým rokem byl z dolu Nelson přelo-
žen na jiný důl. Horníkům bylo nyní vyho-
veno. Ministru veřejných prací inž. Destil-
kovi, jenž dlel věrně odpovědně opět v Dach-
rově, bylo správu závodu oznámeno, že inž.
Beisser byl poslán na dovolenou, z ně se
pravděpodobně už nevrátí a že na jeho mí-
sto nastoupí inž. Vokáč. Inž. Beisser proslil
nejen jakýsi smrt, ale i dlel v hrobu...

>> Příprava na pohřeb

horníků – Nedělní list.
Foto archiv autorky

Poslední šachta zadržena.

žalovali je z přečinu proti bez-
pečnosti života.

A ukázaly se věci.

Šetřilo se všude

V roce 1932 v čase hospodář-
ské krize nastoupil do Mostecké
společnosti inženýr Beisser. Měl
uskutečnit tzv. soubor úsporných
opatření. A činil se. Kromě jiného
nesplnil příkaz horní inspekce, že
ve vzdálených slojích má být za-
vedeno bezpečnostní elektrické

osvětlení. Vedle toho propustil če-
tu dělníků, kteří měli na starosti
kropení a úklid uhelného prachu.
Velmi výbušného prachu. V čase
neštěstí tvořil prach ve slojích
skoro půlmetrovou vrstvu.

Důsledky tragédie

- V lednu roku 1935 byl novelizován horní zákon, který platil už od roku 1854.
- Zákon zvyšoval pokuty za nedodržování bezpečnostních opatření v dolech.
- V krajním případě mohl být důl dokonce zestátněn.
- A pozůstali? Mostecká společnost pro dobývání uhlí jim poskytla milion korun, ministerstvo veřejných prací 100 000 korun a stejnou částku hlavní město Praha.
- Vlášda jim vyplatila 50 000.
- Těla mrtvých bylo možné vyvézt z dolu až za několik měsíců.

>> U památníku obětem důlního neštěstí, který podle návrhu architekta Josefa Gruse vytvořil sochař Karel Pokorný, si tragickou událost pravidelně připomínají jak představitelé města Oseku, tak i Spolek severočeských havírů a místní hasiči. Foto ČTK